

**Łódzki Wojewódzki Inspektor
Nadzoru Budowlanego**
90-113 Łódź, ul. Traugutta 25
tel. 637-47-33, fax 639-98-79

Łódź, 12.06.2015r.

**WOP.7721.0588.2015.AKA
L.dz.2148,2293.15**

Decyzja Nr 1802015

Na podstawie art. 138 § 2 Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 267 ze zm.), po rozpatrzeniu odwołania Prezesa Zarządu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „PRAWO DO ŻYCIA” z siedzibą w Rzeszowie Pana Zbigniewa Gelzoka od decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 31.12.2014r. Nr 111/2014, znak PINB.7358/320/2014, którą na podstawie art. 49b ustawy Prawo budowlane z dnia 07.07.1994r. (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1409 ze zm.) oraz art. 105 § 1 ustawy z dnia 14.06.1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. z 2013r., poz. 267 ze zm.) odmówiono wydania nakazu usunięcia wymienionych urządzeń telekomunikacyjnych znajdujących się na maszcie antenowym zlokalizowanym w Rokszycach I 18 na terenie działki o nr ewid. 17/2, obręb Rokszyce II, gm Wola Krzysztoporska oraz postanowiono umorzyć postępowanie w sprawie wymiany urządzeń telekomunikacyjnych stacji bazowej telefonii komórkowej T-Mobile w Rokszycach I 18, zlokalizowanej na terenie działki o nr ewid. 17/2, obr. Rokszyce II, gm. Wola Krzysztoporska,

orzekam

**uchylić w całości decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego
w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 31.12.2014r. Nr 111/2014
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia.**

UZASADNIENIE

Starosta Powiatu Piotrkowskiego decyzją z dnia 15.09.2008r. Nr 782/2008 zatwierdził projekt budowlany i udzielił Polskiej Telefonii Cyfrowej Sp. z o.o. Al. Jerozolimskie 181, 02-222 Warszawa pozwolenia na budowę stacji bazowej Telefonii Cyfrowej sieci Era nr 28050 Rokszyce wraz z przyłączem energetycznym, obiekt kategorii XXIX, na działce o nr ewid. 17/2 położonej w Rokszycach I nr 18, obręb Rokszyce II, gmina Wola Krzysztoporska.

W dniu 23.09.2014r. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektroskażeniom „PRAWO DO ŻYCIA” skierowało do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim pismo, którym wniesiono „na podstawie art. 31 § 1 pkt 1 oraz 2 Kpa w związku z art. 48 ust. 1 ustawy prawo budowlane o wszczęcie z urzędu postępowania dotyczącego nielegalnej rozbudowy stacji bazowej telefonii komórkowej T-Mobile w Rokszycach I 18 gmina Wola Krzysztoporska”.

Następnie w dniu 06.11.2014r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim przeprowadził oględziny w sprawie rozbudowy masztu telefonii komórkowej położonej w Rokszycach na działce o nr ewid. 17/2, gmina Wola Krzysztoporska. Czynności te zostały przeprowadzone w obecności właścicieli rzeczonyj nieruchomości Państwa Agnieszki i Piotra Skupień. Podczas oględzin ustalono, że na ww. działce znajduje się maszt telefonii komórkowej o konstrukcji stalowo – kratowej. Według

oświadczenia Pani Skupień ani ona ani jej mąż nie są inwestorami. Państwo Skupień wydzierżawili część działki 17/2. Inwestorem ww. masztu jest Spółka pod obecną nazwą T-Mobile Polska Spółka Akcyjna, 02-674 Warszawa, ul. Marynarska 12. Ponadto Pan Piotr Skupień wyjaśnił, że „Zgodnie z umową firma, która wydzierżawiła grunt pod nadajnik ma zapewniony dojazd i w każdej chwili mogą wjechać i prowadzić prace na wynajmowanym terenie. Ja też nie jestem informowany o innych pracach jakie będą prowadzone”.

W toku prowadzonego postępowania organ pozyskał „Sprawozdanie Nr OSR/0066/05/2011 z pomiarów pól elektromagnetycznych przeprowadzonych dla celów ochrony środowiska. Badany obiekt: stacja bazowa Polskiej Telefonii Cyfrowej”28050” – Rokszyce I 18, dz. nr 17/2” sporządzone przez Atomik Laboratorium Badawcze, 02-722 Warszawa, Al. KEN 105/78. Opracowanie to dotyczy pomiarów natężenia pola elektrycznego, które zostały wykonane dla celów ochrony środowiska. Badanymi źródłami pola elektromagnetycznego były urządzenia nadawczo – odbiorcze stacji bazowej telefonii cyfrowej. Anteny zainstalowane są na wieży, a urządzenia nadawczo – odbiorcze w kontenerze technicznym. „Na podstawie dokumentacji zlecniodawcy dla badanego obiektu stwierdza się, iż obiekt ten składa się z różnych rodzajów urządzeń nadawczo – odbiorczych pracujących w zakresie częstotliwości:

- trzy anteny sektorowe – 900 MHz,
- trzy anteny sektorowe – 2100 MHz,
- Jedna antena radiolinii – 23 GHz,
- trzy anteny radiolinii – 38 GHz”.

Autor opracowania Pan Krzysztof Teofilak po przeprowadzeniu analizy uzyskanych wyników badań pomiarów stwierdził, że „wartości natężenia pola elektrycznego w miejscach dostępnych dla ludności przy stacji bazowej w miejscowości Rokszyce, dz. nr 17 nie przekroczyły poziomów dopuszczalnych określonych w przepisach”.

Ponadto z pisma NetWorkS! Sp. z o.o. z dnia 13.06.2014r. wynika, że układ budowlano – konstrukcyjny wykonany w oparciu o pozwolenie na budowę nr 782/2008 pozostał niezmieniony. Konfiguracja antenowa stacji była zgłoszona do właściwego organu zajmującego się nadzorem nad przestrzeganiem przepisów ochrony środowiska tj. Starostwa Powiatowego w dniu 24.06.2011r. zgodnie z art. 152 ustawy o Ochronie środowiska i od tego dnia pozostaje niezmieniona.

Pismem z dnia 20.11.2014r. Starosta Powiatu Piotrkowskiego poinformował organ nadzoru budowlanego, iż w rejestrach od roku 2008 do dnia 20.11.2014r. brak jest danych o przyjęciu zgłoszenia robót bądź o wydaniu pozwolenia na rozbudowę masztu telefonii komórkowej dla Polskiej Telefonii Cyfrowej lub T-Mobile Polskiej Spółki Akcyjnej.

W dniu 21.11.2014r. do organu I instancji wpłynęło pismo NetWorkS! Sp. z o.o., w którym wskazano, że w 30 tygodniu 2014r. została dokonana wymiana urządzeń telekomunikacyjnych znajdujących się na wieży. Wymiana urządzeń była niezwiązana ze zmianą układu budowlano konstrukcyjnego wieży i zagospodarowania terenu, które zostały wykonane w oparciu o pozwolenie na budowę nr 782/2008. Ze Sprawozdania Nr OSR/0011/08/2014 „Z pomiarów pól elektromagnetycznych przeprowadzonych dla celów ochrony środowiska” opracowanego we wrześniu 2014 wynika, iż przedmiotowy obiekt składa się z różnych rodzajów urządzeń nadawczo – odbiorczych pracujących w zakresie częstotliwości;

- dwie anteny radiolinii – 38 GHz,
- jedna antena radiolinii – 23 GHz,
- trzy anteny sektorowe – 900/1800 MHz,
- trzy anteny sektorowe – 2100 MHz”.

Z akt sprawy wynika ponadto, iż w dniu 12.08.2014r. pełnomocnik T-Mobile Polska S.A. złożył w Starostwie Powiatu Piotrkowskiego oraz Wojewódzkiej Stacji Sanitarno –

Epidemiologicznej w Łodzi pismo informujące o zmianie danych w zakresie nazwy instalacji oraz wielkości i rodzaju emisji dla przedmiotowej stacji bazowej.

Postanowieniem z dnia 03.12.2014r. Nr 700/I/2014 Łódzki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, po rozpatrzeniu zażalenia na bezczynność Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim, wyznaczył organowi stopnia podstawowego dodatkowy termin załatwienia sprawy dotyczącej wniosku organizacji opartego o art. 31 § 1 pkt 1 oraz 2 Kpa złożonego w dniu 23.09.2014r., poprzez wydanie aktu administracyjnego do dnia 31.12.2014r.

W dniu 29.12.2014r. Pan Zbigniew Gelzok złożył w Powiatowym Inspektoracie Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim pismo, którym poinformował, iż w przedmiotowej sprawie doszło do rozbudowy obiektu (zwiększono jego moc EIRP) a organ winien prowadzić postępowanie administracyjne w trybie art. 48 ustawy Prawo budowlane.

Kontynuując postępowanie Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim wydał w dniu 31.12.2014r. decyzję Nr 111/2014, którą odmówił wydania nakazu usunięcia wymienionych urządzeń telekomunikacyjnych znajdujących się na maszcie antenowym zlokalizowanym w Rokszycach I 18 na terenie działki o nr ewid. 17/2, obręb Rokszyce II, gm. Wola Krzysztoporska oraz postanowił umorzyć postępowanie w sprawie wymiany urządzeń telekomunikacyjnych stacji bazowej telefonii komórkowej T-Mobile w Rokszycach I 18, zlokalizowanej na terenie działki o nr ewid. 17/2, obr. Rokszyce II, gm. Wola Krzysztoporska.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone w ustawowo określonym terminie przez Prezesa Zarządu Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Przeciwdziałania Elektroskażeniom „PRAWO DO ŻYCIA” Pana Zbigniewa Gelzoka, który we wniesionym odwołaniu zarzuca decyzji wydanej przez organ I instancji naruszenie:

- art. 6 Kpa w związku z art. 2 Konstytucji RP poprzez wydanie decyzji merytorycznej z jednoczesnym umorzeniem postępowania administracyjnego, czego obowiązujące przepisy prawa nie przewidują,
- art. 3 pkt 6 w związku z art. 33 ust. 1 ustawy Prawo budowlane poprzez przyjęcie, iż nie mają one zastosowania albowiem demontaż anten i ich wymiana na nowe o dużo większej mocy nie podlega już dyspozycji art. 32 ust. 1 pkt 1 oraz art. 35 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane,
- art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy Prawo budowlane poprzez przyjęcie, iż rozbudowa istniejącego obiektu budowlanego polegająca na wymianie anten na inne o dużo większej mocy należy kwalifikować, jako montaż instalacji radiokomunikacyjnej niewymagającej nawet zgłoszenia,
- art. 49b ustawy Prawo budowlane poprzez jego przywołanie w osnowie decyzji tylko dlatego, że inwestor dokonał zgłoszenia instalacji w świetle przepisów ustawy o ochronie środowiska, co ma rzekomo przełożenie na procedurę prowadzoną na podstawie ustawy Prawo budowlane,
- art. 7, 8, 107 § 1, 107 § 3 Kpa. Skarżący wnosi o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Organ II instancji po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie stwierdza, co następuje:

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim w toku prowadzonego postępowania dotyczącego urządzeń telekomunikacyjnych znajdujących się na maszcie antenowym zlokalizowanym w Rokszycach I 18 na terenie działki o nr ewid. 17/2 wydał na podstawie art. 49b ustawy Prawo budowlane oraz art. 105 § 1 Kpa kwestionowaną decyzję administracyjną. Zgodnie z art. 49b ust. 1 ustawy Prawo budowlane właściwy organ nakazuje, z zastrzeżeniem ust. 2, w drodze decyzji, rozbiórkę obiektu budowlanego, lub jego części, będącego w budowie albo wybudowanego bez wymaganego zgłoszenia bądź pomimo wniesienia sprzeciwu przez właściwy organ. Stosownie do treści art. 49b ust. 2 ww. ustawy

jeżeli budowa, o której mowa w ust. 1, jest zgodna z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a w szczególności ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo, w przypadku jego braku, ostatecznej decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz nie narusza przepisów, w tym techniczno-budowlanych, właściwy organ wstrzymuje postanowieniem - gdy budowa nie została zakończona - prowadzenie robót budowlanych oraz nakłada na inwestora obowiązek przedłożenia w terminie 30 dni:

- 1) dokumentów, o których mowa w art. 30 ust. 2 albo art. 30 ust. 2 i 3, albo art. 30 ust. 2 i 4;
- 2) projektu zagospodarowania działki lub terenu;
- 3) zaświadczenia wójta, burmistrza albo prezydenta miasta o zgodności budowy z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo ostatecznej decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w przypadku braku obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego.

W przypadku niespełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepis ust. 1, tzn. organ nakazuje rozbiórkę przedmiotowego obiektu (art. 49b ust. 3 ustawy Prawo budowlane). Jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 2, właściwy organ, w drodze postanowienia, ustala wysokość opłaty legalizacyjnej. Na postanowienie przysługuje zażalenie (art. 49b ust. 4 ustawy Prawo budowlane). Zgodnie z treścią art. 49b ust. 5 ustawy Prawo budowlane do opłaty legalizacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 59g, z tym że wysokość opłaty w przypadku budowy, o której mowa w:

- 1) art. 29 ust. 1 pkt 7-11, 14, 15, 17 i 18 oraz w art. 30 ust. 1 pkt 3 i 4 - wynosi 2500 zł;
- 2) art. 29 ust. 1 pkt 1-3, 5, 6, 12, 13, 16 i 19-21 - wynosi 5000 zł.

Następnie, stosownie do treści art. 49b ust. 6 ww. ustawy właściwy organ, w przypadku gdy budowa nie została zakończona, po wniesieniu opłaty, o której mowa w ust. 5, zezwala, w drodze postanowienia, na dokończenie budowy. W przypadku nieuiszczenia w terminie opłaty legalizacyjnej właściwy organ wydaje decyzję nakazującą rozbiórkę przedmiotowego obiektu budowlanego (art. 49b ust. 6 ustawy Prawo budowlane).

Z kolei zgodnie z treścią art. 105 § 1 Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Mając na względzie powyższy stan faktyczno – prawny Łódzki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, iż z taką formą rozpoznania niniejszej sprawy nie można się zgodzić. Organ odwoławczy zauważa bowiem, iż Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim nie zebrał w sposób wyczerpujący materiału dowodowego pozwalającego na wydanie prawidłowej decyzji, poprzestając – jak sam wskazał w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji - na pozyskaniu informacji z której wynika, że inwestor dokonał wymiany urządzeń telekomunikacyjnych na przedmiotowym maszcie, na podstawie stosownego zgłoszenia dokonanego w Wydziale Rolnictwa i Ochrony Środowiska Starostwa Powiatowego w Piotrkowie Trybunalskim oraz na wyjaśnieniach inwestora, że konstrukcja stacji telefonii komórkowej nie została przebudowana, a jedynie w drugiej połowie 2014 roku dokonano wymiany urządzeń telekomunikacyjnych znajdujących się na maszcie. Organ I instancji reasumując podniósł, iż wykonane roboty budowlane nie wymagały uzyskania pozwolenia na budowę ani dokonania zgłoszenia właściwemu organowi, ponieważ stosownie do treści art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy Prawo budowlane pozwolenia na budowę nie wymaga wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu urządzeń, w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych, na obiektach budowlanych. Powyższe zdaniem Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim pozwalało na umorzenie postępowania w sprawie wymiany urządzeń telekomunikacyjnych przedmiotowej stacji bazowej telefonii komórkowej.

Łódzki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego zauważa, że stacja bazowa

telefonii komórkowej jest obiektem budowlanym w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. b ustawy Prawo budowlane stanowiącą całość techniczno – użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami, której budowa wymaga uzyskania przez inwestora decyzji o pozwoleniu na budowę. Ponadto zgodnie z § 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26.10.2005r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 219, poz. 1864) przez telekomunikacyjny obiekt budowlany należy rozumieć - linię kablową podziemną, linię kablową nadziemną, kanalizację kablową, kontenery telekomunikacyjne, szafy kablowe oraz wolno stojące konstrukcje wsporcze anten i urządzeń radiowych, w tym wolno stojące maszty antenowe i wolno stojące wieże antenowe.

Ustawodawca w katalogu definicji legalnych nie określił na czym polega rozbudowa, wskazując jedynie w art. 3 pkt 6 ustawy Prawo budowlane, iż jest to jedna z form budowy. W orzecznictwie, jak i doktrynie przyjmuje się jednak, że zawarta w art. 3 pkt 7a ustawy Prawo budowlane definicja legalna "przebudowy" stanowi podstawę do rekonstrukcji znaczenia pojęcia "rozbudowy" – na zasadzie wnioskowania a contrario. W rezultacie przyjmuje się powszechnie, że przez rozbudowę należy rozumieć zmianę charakterystycznych parametrów istniejącego obiektu budowlanego, takich jak kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość (zob.: T. Asman, Z. Niewiadomski [w:] Prawo budowlane..., art. 3, Nb 7; W. Piątek [w:] Prawo budowlane. Komentarz, pod red. A. Glinieckiego, Warszawa 2012, uw. 10 do art. 3; wyrok WSA z 21.11.2006 r., II SA/Bk 428/06; wyrok WSA z 09.02.2012 r., II SA/Wr 870/11; wyrok WSA z 05.04.2012 r., II SA/Ol 81/12 – orzeczenia dostępne w CBOSA).

W niniejszej sprawie organ nie ustalił na czym polegała wymiana urządzeń telekomunikacyjnych. Organ szczebla powiatowego winien zatem w pierwszej kolejności pozyskać projekt budowlany zatwierdzony decyzją Starosty Piotrkowskiego w dniu 15.09.2008r. Nr 782/2008 dokonać jego analizy odnośnie zakresu udzielonego pozwolenia, tj. co obejmowało wykonanie przedmiotowego zamierzenia budowlanego. Następnie Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim winien przeprowadzić oględziny i ustalić czy na przedmiotowym maszcie zamocowane są anteny objęte ww. pozwoleniem na budowę, czy też inwestor zamontował kolejne. Zainstalowanie bowiem na maszcie następnych anten należy zdaniem tutejszego organu traktować jako rozbudowę obiektu budowlanego wymagającą uzyskania pozwolenia na budowę. Kwestia ustalenia zatem czy doszło do umieszczanie kolejnych urządzeń telekomunikacyjnych na przedmiotowej wieży ma istotny wpływ na wynik sprawy. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26.01.2012r. sygn. akt II OSK 2145/10 wskazał, iż *„zmiana parametrów obiektu winna być kwalifikowana jako przebudowa lub rozbudowa stacji bazowej, a nie montaż urządzeń na istniejącym obiekcie budowlanym. Dokonując, zatem kwalifikacji prawnej, czy dane roboty budowlane wymagają pozwolenia na budowę, czy zgłoszenia, czy też nie jest wymagane ani zgłoszenie, ani pozwolenie nie może być uczynione niezależnie od konkretnie zrealizowanych prac, które wymagają ustaleń dokonanych przez organ (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 października 2009 r. sygn. akt II OSK 1461/08, niepubl.; z dnia 16 czerwca 2010 r. sygn. akt II OSK 1034/09, niepubl.; z dnia 26 sierpnia 2010 r. sygn. akt II OSK 1297/09, niepubl.; z dnia 24 listopada 2011 sygn. akt II OSK 1660/10, niepubl.)”*. Ponadto Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 29.07.2014r. sygn. akt II OSK 371/13 zauważył, iż *„w niniejszej sprawie, w wyniku umieszczenia na wieży kolejnych anten doszło do klasycznego przypadku rozbudowy obiektu budowlanego (art. 3 pkt 6 Prawa budowlanego) jako stanowiącego całość techniczno-użytkową z uwagi na posiadane elementy funkcjonalne, czyli przeznaczenie, wyposażenie oraz sposób i możliwość wykorzystania tego obiektu jako całości. Rozbudowa tego rodzaju obiektu w okresie 2000-2009 nie była zwolniona od uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę i nie*

podlegała zgłoszeniu. Oznacza to, że do dokonania rozbudowy budowli jaką jest wieża (maszt antenowy) wymagane było uzyskanie decyzji o pozwolenia na budowę, zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 28 ust. 1 Prawa budowlanego (...). Po drugie, w niniejszej sprawie dla ustalenia, czy dla rozbudowy w niniejszej sprawie wymagane było przeprowadzenie postępowania środowiskowego istotne nie jest to, jaki był faktyczny wynik wykonanych pomiarów w trakcie użytkowania instalacji, lecz to jaka faktycznie była kwalifikacja prawna takiej inwestycji powstałej w wyniku rozbudowy. Należy bowiem mieć na względzie, że urządzenia tego typu podlegają regulacji w zakresie ich mocy, a wydana w trakcie postępowania środowiskowego decyzja ma za zadanie określić w jaki sposób może dana instalacja funkcjonować, tak aby zminimalizować negatywne skutki szkodliwego promieniowania. Już bowiem począwszy od obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 września 2002 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych kryteriów związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięć do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 179, poz. 1490), w tym kolejne rozporządzenia, tj. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573) oraz obecnie obowiązujące rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397), dla ustalenia czy mamy do czynienia z inwestycją mogącą znacząco oddziaływać na środowisko wymagane było uwzględnienie kumulacji oddziaływań lub sumowania się parametrów tego samego rodzaju przedsięwzięcia. (...). Po trzecie, oprócz zbadania legalności przedmiotowej inwestycji pod kątem przepisów Prawa budowlanego i ochrony środowiska, zgodnie z art. 81 ust. 1 pkt 1a ustawy – Prawo budowlanego, organ nadzoru budowanego powinien ustalić, jak kwestię przedmiotowej rozbudowy regulują postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co na gruncie Prawa budowlanego jest przesłanką do wydania w ogóle pozwolenia budowlanego bądź możliwości przeprowadzenia postępowania legalizacyjnego. Kwestia ta jest zatem istotna z punktu widzenia legalności dokonanej rozbudowy wieży radiokomunikacyjnej wyposażonej w anteny telefonii komórkowej, czyli urządzenia zaliczanego do kategorii inwestycji celu publicznego (art. 2 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z art. 6 pkt 6a ustawy o gospodarce nieruchomościami). Zgodnie zaś z art. 50 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, lokalizacja tego typu inwestycji wymaga uzyskania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Powyższe wynika z tego, że takie inwestycje powodują zmiany w sposobie zagospodarowania terenu i mogą mieć wpływ na zmiany w sposobie użytkowania istniejących obiektów”.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, iż organ stopnia podstawowego błędnie zastosował art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy Prawo budowlane, gdyż przepis ten dotyczy robót budowlanych polegających na instalowaniu urządzeń w tym antenowych konstrukcji wsporczych i instalacji radiokomunikacyjnych, na obiektach budowlanych, przy czym zdaniem organu II instancji instalowane urządzenia i obiekt budowlany nie stanowią całości techniczno – użytkowej.

Uwzględniając powyższe, jako, że organ I instancji nie podjął wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, czym naruszył art. 7 Kpa oraz w sposób wyczerpujący nie zebrał i nie rozpatrzył materiału dowodowego, co z kolei stanowi naruszenie art. 77 § 1 Kpa i art. 80 Kpa organ odwoławczy uznał, że naruszenie tychże przepisów mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Na koniec należy podkreślić, iż przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej rozstrzygniętej decyzją organu I instancji. Granice postępowania odwoławczego wyznacza m.in. zasada prawdy obiektywnej, wyrażona w art. 7 Kpa. Stan faktyczny ustala organ odwoławczy w oparciu o materiał dowodowy zebrany w postępowaniu w I instancji, rozszerzając granice postępowania dowodowego na nowe okoliczności faktyczne pominięte przez organ I instancji. Zgodnie z art. 136 i art. 138 § 2 Kpa organ odwoławczy ma kompetencję tylko do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego. Zatem jeśli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, organ odwoławczy kasuje rozstrzygnięcie I instancji i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania. Organ odwoławczy nie może bowiem przeprowadzić rozpoznania sprawy w całości we własnym zakresie, takie działanie naruszyłoby zasadę dwuinstancyjności, pozbawiając stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej.

W tej sytuacji nie ma możliwości skorzystania przez tutejszy organ z kompetencji kasacyjno - reformatoryjnych przyznanych normą art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, gdyż godziłoby to w zasadę dwuinstancyjności postępowania określoną art. 15 Kpa. Należało zatem zaskarżoną decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 31.12.2014r. Nr 111/2014 uchylić w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Biorąc powyższe pod uwagę, postanowiono jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne w administracyjnym toku instancji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 53 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r. Nr 270 z późn. zm.) stronom przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, za pośrednictwem Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego rozstrzygnięcia.

Z upoważnienia łódzkiego Wojewódzkiego
Inspektora Nadzoru Budowlanego
p.o. KIEROWNIKA
Wydziału Orzeczniczo-Prawnego
Jolanta Rondio
Jolanta Rondio

Otrzymują:

- 1) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przeciwdziałania Elektoroskażeniom „PRAWO DO ŻYCIA”, 44-251 Rybnik, ul. Bracka 16A,
- 2) T-Mobile Polska Spółka Akcyjna, 02-674 Warszawa, ul. Marynarska 12,
- 3) Pan Piotr Skupień, 97-371 Wola Krzysztoporska, Rokszyce 30,
- 4) Starostwo Powiatowe w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział Architektury i Budownictwa, 97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Dąbrowskiego 7,
- 5) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Piotrkowie Trybunalskim, 97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Sienkiewicza 16A,
- 6) Sekretariat,
- 7) a/a.